

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupeného: L. V., obecná zmocněnkyně, oba bytem K. V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 30.5.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2017 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2017 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 24.11.2016 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 30.5.2017 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal *přezkoumání rozhodnutí* žalované ze dne 4.4.2017 č.j. X, kterým zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.11.2016*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 18.10.2016 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.4.2017 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 29.3.2016 (*správně 2017*) bylo zjištěno, že žalobce není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 8b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45% a žalobci byla přiznána horní hranice rozpětí 45% s ohledem na aktuální zdravotní stav a tato míra poklesu ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, protože dle něho byl nesprávně zhodnocen jeho zdravotní stav, který stručně popsal, a kvůli němuž není schopen vykonávat pracovní činnost. Závěrem proto navrhl zrušení rozhodnutí ze dne 4.4.2017 a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí; náhradu nákladů řízení nenárokoval.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.10.2016* a ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 29.3.2017* soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní (*od 8.9.2004*) pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 8b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 4.7.2017 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že za současného stavu trvá na svém rozhodnutí ze dne 4.4.2017 a navrhuje zamítnutí žaloby. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.4.2017 bylo žalobci doručeno dne 5.4.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován *po jednání konaném dne 14.9.2017* za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, žalobce i jeho zástupce (matky). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní, *šlo o invaliditu třetího stupně* podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. *Změna stupně invalidity byla stanovena dnem 28.6.2016*, tj. psychologickým vyšetřením, které prokazuje pokles mentálních schopností vlivem organických změn; platnost posudku (30.9.2019) byla stanovena s ohledem na věk žalobce, event. další průběh zdravotního postižení, nyní je v péči psychiatrické ambulance. Komise dále uvedla, že po zhodnocení průběžné lékařské dokumentace, průběhu onemocnění a na základě prokázaného poklesu mentálních schopností vlivem organických změn prokázaných při psychologickém vyšetření

28.6.2016 hodnotila aktuální intelektové schopnosti žalobce na hranici lehké až středně těžké mentální retardace s těžce narušeným sociálním porozuměním a proto hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly V, položky 8c) přílohy vyhlášky - 70% a tuto míru poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. Žalobce je zcela nesamostatný, závislý, neschopný samostatné existence; byl by schopen jen jednoduché práce ve chráněném prostředí s kontrolou a vedením jiné dospělé osoby. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 3 odst. 2 vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení také nebyly shledány, jak uvedeno shora. (*Dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů.*)

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 4.4.2017, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených s ohledem na jeho zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 14.9.2017 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 24.11.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 28.6.2016 ke změně invalidity z prvního na třetí stupeň. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozsudku proto bude vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobce došlo ke zvýšení stupně invalidity, protože byl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí 4.4.2017, ale již od 28.6.2016, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 14.9.2017, proto vydá nové rozhodnutí, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 55/2017-30 ze dne 13.11.2017, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Karlovy Vary či v řízení o jeho námitkách proti rozhodnutí ze dne 24.11.2016. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 13. listopadu 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně